ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଉଣେଇଶତମ୍

ଇତିହାସିକ ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁରୁତ୍ୱ: ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତୀକବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-03-06

ଏକ ଶତ ଚୁଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୋଇଥିବାମାନେ ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ବିଶାଳ ଜନସମୂହକୁ ଶହୀଦତ୍ୱର ଧଳା ବସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର କାଳଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କାଳଖଣ୍ଡଟି ଏଲିୟାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ। ପ୍ରଥମ କାଳଖଣ୍ଡଟି ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ଜୀବିତମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କାଳଖଣ୍ଡଟି ଆଧୁନିକ ରୋମର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ।

ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା "ଚିହ୍ନ"କୁ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଭୁଲଭାବରେ ବୁଝିଆସିଛି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ, ଖ୍ରୀ.ଶ. 66 ରୁ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀସୂଚକ ଚିହ୍ନର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରେ।

> "ସେ ସମୟ ଅତି ଦୂରରେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ନିର୍ଜନ ଓ ଏକାନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଆଶ୍ରୟ ଖୋଜିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବୁ। ଯେପରି ରୋମୀୟ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମର ଅବରୋଧ ଯିହୂଦିଆର ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଳାୟନର ସଙ୍କେତ ଥିଲା, ସେହିପରି ପାପାଳ ସବ୍ବାଥକୁ ବଳବତ୍ କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାରେ ଆମ ଜାତିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ହେବ। ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବାର ସମୟ ହେବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଅବସ୍ଥିତ ନିବୃତ ଗୃହମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ହେବ।" Testimonies, volume 5, 464.

ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ସେହି ଅବରୋଧ, ଯାହା ପଳାଇବାର ଚିହ୍ନ ଥିଲା, ସେହି ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧଟି ସେସ୍ଟିୟୁସ୍ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିଲା। ଏହିପରି ସେସ୍ଟିୟୁସ୍ ଏକ ଏମିତି ଭୟଙ୍କର ବିପଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯାହା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ହଟାଯାଇଥିଲା; କାରଣ ସେ ଅବରୋଧ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ, ରହସ୍ୟମୟ ଭାବେ ପଛକୁ ହଟିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ ସେ ଏପରି କରିଥିବାର ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିକୁ କେବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିନାହାନ୍ତି।

> "ସେଷ୍ଟିୟସଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରୋମୀୟମାନେ ନଗରକୁ ଘେରି ରଖିଥିବା ପରେ, ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ସମସ୍ତ କିଛି ଅନୁକୂଳ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ଅବରୋଧ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କଲେ।" The Great Controversy, 31.

1880 ଓ 1890 ଦଶକମାନରେ, ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପଶାୟରର ସେନେଟର ହେନ୍ରି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବ୍ଲେୟାର କଂଗ୍ରେସରେ ରବିବାରକୁ ଜାତୀୟ ବିଶ୍ରାମ ଦିବସ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ଏହି ବିଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ "ବ୍ଲେୟାର ରବିବାର ବିଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା। ସେନେଟର ବ୍ଲେୟାର ରବିବାରକୁ ବିଶ୍ରାମ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ପାଳନର ଏକ ଦିନ ଭାବେ ମାନିବାର ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥକ ଥିଲେ। ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଏକ ଏକରୂପ ବିଶ୍ରାମ ଦିନ ଆମେରିକୀୟ ସମାଜ ଉପରେ ସକାରାତ୍ମକ ନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ। ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରୟାସ କିଛି ସମର୍ଥନ ଲାଭ କରିଥିଲା, ବିଶେଷକରି ଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବିରୋଧର ମୁହାଁମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲା; ସେଥିରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକତା ସମ୍ପର୍କିତ ଚିନ୍ତାମଧ୍ୟ ସମିଳିତ ଥିଲା।

ଏହା ଥିଲା ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସରେ ରବିବାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧାନ ପାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରୟାସ; ସେହି ପଶୁକୁ ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ରବିବାର ଆଇନ ପାସ କରିବ, ତେବେ ନାଗର ପରି କଥା କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

କରାଯାଇଥିଲା। 1888 ମସିହାର General Conference ଅଧିବେଶନର ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ A. T. Jones କଂଗ୍ରେସର ସଭାକକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାକ୍ପଟୁତା ସହ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି ବେ ୍ଲୟାର ବିଲମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଖଳା ଥିଲା। କିଛି ପ୍ରୟାସ ପରେ, ସେନେଟର ବେ ୍ଲୟାର ଜାତୀୟ ବିଶ୍ରାମ ଦିବସ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଗତି ହରାଇଦେଲେ। ସେହି ଇତିହାସ ସହ ସରାସରି ସମ୍ପର୍କରେ, ଏବଂ ଜାତୀୟ ବିଶ୍ରାମ ଦିବସ (ରବିବାର)ର ପରିଣାମାର୍ଥକ ଅର୍ଥମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ, Ellen Whiteଙ୍କ ପରାମର୍ଶର ଐତିହାସିକ ଅଭିଲେଖକୁ ପୁନର୍ଦର୍ଶନ କରାଯାଇପାରେ।

ତାଙ୍କର ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟକ ସତର୍କବାଣୀମାନଙ୍କର ସମୀକ୍ଷାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ତାହା ଗଭୀର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଭୁଲ ବୁଝାଯାଇଛି। ସହରଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାରେ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ, "ତାହାହେଲେ ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବାର ସମୟ ଆସିବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି, ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକାନ୍ତ ଗୃହମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନେବାକୁ ହେବ।" ସେ ପୁନଃପୁନି ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଜନମାନେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ 1888 ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶମାନଙ୍କରେ ସହର ଛାଡ଼ିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି ଯେ, ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ। 1888 ପରେ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କର ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କରେ, ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ଯେ ପରାମର୍ଶ ସେ ଦେଇଥିଲେ, ସେଥିରୁ ସେ କେବେ ମଧ୍ୟ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇନଥିଲେ।

ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ଲେୟାର୍ "ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଡେ ଅଫ୍ ରେଷ୍ଟ" ବିଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ସେହି "ଚିହ୍ନ" ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ବ୍ଲେୟାର୍ ବିଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଗତିଶକ୍ତି ହାରାଇଦେଲା ଏବଂ ଇତିହାସର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହେଲା, ତଥାପି ପଳାଇଯିବାର "ଚିହ୍ନ" ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଚିହ୍ନ ଇତିହାସିକ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳରେ—ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧର ସମୟରେ—ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେଷ୍ଟିଅସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିଲା। ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଅବରୋଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଅବରୋଧ ଆସିପହଞ୍ଚିବା ବେଳେ ଯଦି କୌଣସି ଲାଓଡିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ଏବେଭଳି ସହରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ମରିଯିବେ।

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧି ଅଛି। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମ କାଳାବଧି ହେଉଛି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନତ୍ମକ ବିଚାର, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କାଳାବଧି ହେଉଛି ରୋମର ବେଶ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର। ସେହି ଦୁଇଟି କାଳାବଧିକୁ ପୁନଃପୁନି ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ସେହି ଦୁଇଟି କାଳାବଧିରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୁଏ। ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ହେଉଛି ହବକ୍‌କୁକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଳମ୍ବର ସମୟ; ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି କାଳାବଧିକୁ ହବକ୍‌କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏବଂ ହବକ୍‌କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବାବେଳେ, ଯିହେଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକୋଇଶରୁ ଅଠାଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା।

ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ଶେଷ ଆଠୋଟି ପଦ ଏମିତି ଏକ ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପରିଣାମ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ "ଆଉ ଦୀର୍ଘ କରିବେ ନାହିଁ"। ଇତିହାସର ସେହି ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡ, ଯାହା ପୁନଃପୁନି ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରକୁ, ଏବଂ ଟୀରର ବେଶ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପରିସର ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ବାଇବେଲ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ସେହି କାଳରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ମରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚି ରହନ୍ତି। ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ "ଚିହ୍ନ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେହି ପିଢ଼ୀ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି।

ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଳାଇବାର "ଚିହ୍ନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦୁଇଟି ଇତିହାସରେ, ଦୁଇଟି ସମୟକାଳ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ସେହି ସମୟକାଳମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟରେ—ସମୟକାଳର ଆରମ୍ଭରେ ଗୋଟିଏ "ଚିହ୍ନ" ଏବଂ ଶେଷରେ "ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ" ଅଛି। ଯେ "ଚିହ୍ନ"କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀର ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ସେ ମେଘମାଳାରେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ରହିବେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ ଅଛୁ।

ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 66 ରୁ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଯିରୁଶାଲେମର ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ବର୍ଷର ପଦଦଳିତ ହେବା ଓ ବିନାଶର ଇତିହାସ, 538 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1798 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମର ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ବର୍ଷର ପଦଦଳନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଅଟେ।

> ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସେନାଦଳଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିବ ଯେ ତାହାର ଧ୍ୱଂସ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ତାହାବେଳେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାହାରିଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଏହା ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ଯେପରି ଲିଖିତ ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଓ ଯେମାନେ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହାୟ! କାରଣ ଦେଶରେ ମହା ସଙ୍କଟ ହେବ, ଏବଂ ଏହି ଜନତା ଉପରେ କ୍ରୋଧ ପତିତ ହେବ। ଏବଂ ସେମାନେ ତଲୱାରର ଧାରରେ ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇ ନେଇଯାଇବେ; ଏବଂ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲେମ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ। ଲୂକ 21:20–24.

ଯିହୂଦୀ ନୁହେଁଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାର "ସମୟଗୁଡ଼ିକ" ବହୁବଚନରେ ଅଛି, କାରଣ ଏହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବାକୁ ସୂଚାଏ—ଏକଟି ହେଉଛି ସାର୍ଥକ ଯେରୁଶାଲେମ, ଯାହାର ଶେଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୭୦ ମସିହାରେ ହେଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ଯେରୁଶାଲେମ, ଯାହାର ଶେଷ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ହେଲା। ଯିହୂଦୀ ନୁହେଁଥିବା ଜାତିମାନେ ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ପାପସତ୍ତା—ଉଭୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ବୋଲି ପଚାରୁଥିବା ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଦର୍ଶନର ବିଷୟ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଦୁଇ ଶକ୍ତି।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟକୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବ, ସେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ? ଦାନିଏଲ 8:13.

ଲୁକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟ" ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ଉତ୍ତରୀ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଦେବଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷକୁ ସୂଚାଏ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 723 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। 538 ମସିହା ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପାପର ମନୁଷ୍ୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ସେ ନିଜକୁ ଦେବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲା; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେହି ଅବଧିକୁ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ସମାନ ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ କରାଗଲା। ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧି ସେହି ଏକେ ଇତିହାସ, ଯାହାକି ଲୁକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶ, ପଦ ଚବିଶରେ ସମାପ୍ତ ହେବାରୂପେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ "ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଐତିହାସିକ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ପଦ ଚବିଶ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ 1798 ମସିହାର "ଶେଷ ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ପହଞ୍ଚାଏ। ସେଠାରୁ ଯୀଶୁ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ "ଚିହ୍ନ"ମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ରରେ, ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଚିହ୍ନମାନ ଦେଖାଯିବ; ପୃଥିବୀରେ ଜାତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଟ ଓ ହତବୁଦ୍ଧିତା ହେବ; ସମୁଦ୍ର ଓ ତାହାର ତରଙ୍ଗମାନେ ଗର୍ଜନ କରିବେ; ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯେ ସବୁ କଥା ଆସୁଛି, ସେସବୁକୁ ଦେଖିବାର ଭୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇଯିବ; କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗର ଶକ୍ତିମାନ ସବୁ

> କମ୍ପିତ ହେବ। ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ମହାମହିମା ସହିତ ମେଘମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ଘଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାହାଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି। ଲୁକ 21:25–28।

ଯୀଶୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ "ଚିହ୍ନମାନ ହେବ," ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ, ଏବଂ ତାରାମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଚିହ୍ନମାନ, ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ଲେଶ, ଆକାଶର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ କମ୍ପିତ ହେବା, ଏବଂ ପରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ମେଘରେ ଆସିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଏହି ସମସ୍ତ "ଚିହ୍ନମାନ" ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରକାର ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂର୍ବକଥନ କରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏମିତି ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେହି ଆଗମନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ। ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ: 'ସୂର୍ଯ୍ୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ରରେ, ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଚିହ୍ନ ହେବ।' ଲୂକ 21:25। 'ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ, ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ, ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ପତିତ ହେବେ, ଏବଂ ଆକାଶରେ ଥିବା ଶକ୍ତିମାନମାନେ କମ୍ପିତ ହେବେ। ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାଶକ୍ତି ଓ ମହିମାସହିତ ମେଘମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବେ।' ମାର୍କ 13:24–26। ପ୍ରକାଶକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟିକୁ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି: 'ଏକ ମହା ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; ସୂର୍ଯ୍ୟ କେଶମୟ ଟାଟବସ୍ତ୍ରପରି କଳା ହେଲା, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତପରି ହେଲା।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:12।"
>
> "ଏହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଉଣେଇଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 1755 ମସିହାରେ, ଯାହା କେବେ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭୟାବହ ଭୂମିକମ୍ପ ଘଟିଥିଲା...."
>
> "ପଚିଶ ବର୍ଷ ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା—ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅନ୍ଧକାରିତ ହେବା। ଏହାକୁ ଆହୁରି ଲକ୍ଷଣୀୟ କରିଥିବା ବିଷୟ ହେଲା, ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସମୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା। ଜୀବନଦାତା ଜୟନ୍ତଙ୍କ ଓଲିଭେଟ୍‌ପର୍ବତରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନାରେ, ସେ ଚର୍ଚ୍ଚର ଦୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷାକାଳ—ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାଲ ନିର୍ଯାତନାର 1260 ବର୍ଷ—ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରି, ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି କ୍ଲେଶ ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବ,—ତାହା ପରେ ସେ ନିଜ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବାକୁ ଥିବା କିଛି ଘଟଣାର ଉଲ୍ଲେଖ କରି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି କେବେ ଦେଖାଯିବ ତାହାର ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଦେଲେ: 'ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ, ସେହି କ୍ଲେଶ ପରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରିତ ହେବ, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜ ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ।' ମାର୍କ 13:24। 1260 ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷ, 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ତାହାର ପାଉଣେ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ, ନିର୍ଯାତନା ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏହି ନିର୍ଯାତନା ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। 1780 ମସିହା ମେ 19 ତାରିଖରେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା...."
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହିବାକୁ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଆସୁଥିବା ରାଜାଙ୍କର ସେହି ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାବେଳେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ, 'ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ଘଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଉପରକୁ ଦେଖ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଅ; କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି।' ସେ ବସନ୍ତକାଳରେ କଳିଧରୁଥିବା ଗଛମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷିତ କରି କହିଥିଲେ: 'ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏବେ କୋପଳିତ ହୁଅନ୍ତି, ତୁମେ ନିଜେ ଦେଖି ଜାଣ ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଏବେ ସମୀପରେ। ସେପରିକରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ଘଟୁଥିବା ଦେଖିବ, ତେବେ ଜାଣିବ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମୀପରେ ଅଛି।' ଲୂକ 21:28, 30, 31।" The Great Controversy, 304, 306–308.

ତିନୋଟି ରୋମର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ପୌରାଣିକ ରୋମ ଏବଂ ପରେ ପାପାଲ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହାରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସୈନ୍ୟ ଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବା ଏକ ଏମିତି କାଳଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କିମ୍ବା ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ (ପୌରାଣିକ ରୋମ), କିମ୍ବା ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଷ (ପାପାଳ ରୋମ) ଥିଲା। ଚିହ୍ନାତ୍ମକ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ (ବୟାଳିଶି ମାସ), ଯାହା ଆଧୁନିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ହେଉଥିବା ନିର୍ଯାତନାର କାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହି ତିନୋଟି କାଳଖଣ୍ଡର ପ୍ରତ୍ୟେକଟିରେ ଏକ ଏକକ "ଚିହ୍ନ" ସହିତ

ଯୁକ୍ତ ହେବ, ଯାହା ସେହି କାଳର ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ମାନଙ୍କ ପଳାୟନର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି କାଳଖଣ୍ଡ ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କଟିର ଶେଷ ଅନେକ "ଚିହ୍ନ "ର ଏକ ପ୍ର କାଶ ସହିତ ଘଟେ, ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ଥିବା ପରି ଏକମାତ୍ର "ଚିହ୍ନ " ସହିତ ନୁହେଁ।

> "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିବେଳେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ, ନିଜ ପ୍ରଭାବଳରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ। ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ରୁତ କ୍ରମରେ ଅନୁସରଣ କରେ। ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଭୟ ଓ ବିସ୍ମୟ ସହିତ ସେହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ନିହାରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମୀମାନେ ଗମ୍ଭୀର ଆନନ୍ଦରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲୋକନ କରନ୍ତି। ପ୍ରକୃତିର ସବୁକିଛି ମନେ ହୁଏ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗତିପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯାଇଛି। ନଦୀପ୍ରବାହ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ। ଅନ୍ଧକାରମୟ, ଭାରୀ ମେଘମାଳା ଉଦିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରରେ ସଂଘର୍ଷ କରେ। କ୍ରୁଦ୍ଧ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ମଝିରେ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ମହିମାର ଗୋଟିଏ ସ୍ଫଟିକ-ସ୍ୱଚ୍ଛ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରୁ ବହୁ ଜଳଧାରାର ଶବ୍ଦ ସଦୃଶ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, କହୁଛି: 'ସମାପ୍ତ ହେଲା।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 16:17।" The Great Controversy, 636.

ରୋମର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ନ୍ୟାୟର କାଳ ସେହି ଧ୍ୱଜ ଉତ୍ତୋଳନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଏହାକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ବାବିଲରେ ଅଦ୍ୟାପି ରହିଥିବା ଦେବଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳ ପଳାଇଯିବା ଉଚିତ। ସେହି କାଳ "ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ" ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି କାଳ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର "ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ଦେବଙ୍କ ସ୍ୱର ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ନିଶ୍ଚୟ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ଜୀବିତ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆର ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ନ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସେହି କାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ରୋମର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ନ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ସେହି ସପ୍ତାହ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର-ବିଧିକୁ କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଚିହ୍ନରୂପେ ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଛି। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ରହିଛି, କାରଣ ଯେକୌଣସି ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ। ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ରବିବାର-ବିଧିର ବିଦ୍ରୋହ, ଏବଂ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ" ଇବ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର, ଶେଷ ସ୍ୱର ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର, ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱର—ଯାହା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର—ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷରର ବିଦ୍ରୋହ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁଟି ଅଜଗର ପରି "କଥା କହୁଥିବା" ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟାୟ ତ୍ରୟୋଦଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ଧ୍ୱଜ ଦେବଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ପଳାୟନ ପାଇଁ "ଚିହ୍ନ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଯେ ପ୍ରବଚନମୟ କାଳର ଶେଷ ଏହି ଧ୍ୱଜ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବା ସହିତ ହୁଏ, ସେହି କାଳର ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଏକ "ଚିହ୍ନ" ଅବଶ୍ୟ ଥାଇପାଇଁ ଥିଲା। ସେହି "ଚିହ୍ନ"କୁ ଯୀଶୁ ସେହି ପ୍ରମାଣରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ଶେଷ ପିଢ଼ି ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଚାରିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଥିଲା।

> ତାହାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, "ଗୁରୁଦେବ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ କଥା କେବେ ଘଟିବ? ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯିବ?" ଲୂକ 21:7.

ତାହା ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେହି ସନ୍ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିର ଓ ନଗର ଧ୍ୱଂସ ହେବ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ ଚାରି ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକର "ସମୟ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ଖଡ୍ଗ ଧାରରେ ପତିତ ହେବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯିବେ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେରୁଶାଲେମ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ। ଲୂକ 21:24.

ଏହି ପଦଟି ଯେ ପ୍ରକୃତ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସୂଚାଉଛି ବୋଲି ଧାରଣା କରାଯାଏ, ତାହା କ୍ୟାଥୋଲିକ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱଗତ ମୂର୍ଖତା, ଯାହାକୁ ଫ୍ୟୁଚରିଜ୍ମ କୁହାଯାଏ, ତାହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ; ଏହି ମତ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କର ପୂରଣକୁ କେବଳ ଜଗତର ଶେଷ ସମୟରେ ରଖେ। ଏହି ପଦର ସଠିକ୍ ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ, ନୂତନ ନିୟମର ପାଠନ ସମଗ୍ର ଅବଧି ଜୁଡ଼ି ସାତାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଆକ୍ରମଣ ରହିଆସିଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ଷରିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରୟୋଗରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ଯିରୁଶାଲେମ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଯିରୁଶାଲେମର ପ୍ରତୀକ ରହିବା ବନ୍ଦ କଲା। ଏହି ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରେରିତ ପୌଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଶିକ୍ଷା ଥିଲା। ଯିରୁଶାଲେମର ଦଳନ, ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ୧୭୯୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାଳ ଅନ୍ଧକାରର ବାର ଶହ ଷାଠିଏ ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପ ନ କର; କାରଣ ସେହିଟା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବେଆଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳରେ ଦଳିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:2.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଯେରୁଶାଲେମ କ୍ରୁଶରେ ଚୟିତ ନଗରୀର ପ୍ରତୀକ ହେବା ବନ୍ଦ କଲା।

> "ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ପୁରାତନ ଯିରୁଶାଲେମର ମାଟିକୁ ପଦସ୍ପର୍ଶ କରିବା ଏକ ଶୁଭ ବିଷୟ ହେବ, ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସ୍ଥଳମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବହୁତ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହେବ। କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ଯିରୂଶାଲେମ କେବେବି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ପରିଶୋଧକ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇନାହିଁ।" Review and Herald, June 9, 1896.

ଏକବାର ଯୀଶୁ ପଦ ଚବିଶରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ 1798 ମସିହାର ଶେଷକାଳକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ପରେ, ସେ ତାହାପରେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଘୋଷଣା ଆସିପହଞ୍ଚିଥିବା ମିଲରୀୟ ସମୟକୁ ପରିଚୟ କରାଇଲେ।

> ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ରରେ, ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଚିହ୍ନମାନ ଦେଖାଯିବ; ପୃଥିବୀରେ ଜାତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଟ ଓ ହତବୁଦ୍ଧିତା ହେବ; ସମୁଦ୍ର ଓ ତାହାର ତରଙ୍ଗମାନେ ଗର୍ଜନ କରିବେ; ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯେ ସବୁ କଥା ଆସୁଛି, ସେସବୁକୁ ଦେଖିବାର ଭୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇଯିବ; କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗର ଶକ୍ତିମାନ ସବୁ କମ୍ପିତ ହେବ। ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ମହାମହିମା ସହିତ ମେଘମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବେ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ଘଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାହାଅ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି। ଲୁକ 21:25–28।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରିଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର କେବେ ବିଫଳ ନ ହେଉଥିବା ଶକ୍ତି ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମଞ୍ଜସତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା।

> "ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରାମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଛି।" Review and Herald, November 22, 1906.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଲୁକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "୧୬ ଡିସେମ୍ବର, 1848 ରେ, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର କମ୍ପନ ବିଷୟରେ ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ମାଥିଉ, ମାର୍କ, ଏବଂ ଲୂକଙ୍କ ଲେଖାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ଦେଇବା ସମୟରେ, ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ 'ଆକାଶ' କହିଥିଲେ, ସେ ଆକାଶକୁ ହିଁ ବୁଝାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ 'ପୃଥିବୀ' କହିଥିଲେ, ସେ ପୃଥିବୀକୁ ହିଁ ବୁଝାଇଥିଲେ। ଆକାଶର ଶକ୍ତିମାନେ ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଏବଂ ତାରାମାନେ। ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଶାସନ କରନ୍ତି। ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି।

ଆକାଶର ଶକ୍ତ ି ମାନେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ସ୍ୱ ରରେ କମ୍ପ ି ତ ହେବେ। ତାହା ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ , ଚନ୍ଦ୍ର , ଏବଂ ତାରାମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥ ାନରୁ ସରାଯିବେ। ସେମାନେ ଅନ୍ତ ର୍ଧାନ ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ସ୍ୱ ରରେ କମ୍ପ ି ତ ହେବେ।

“ଅନ୍ଧାର, ଭାରୀ ମେଘମାନେ ଉଠିଆସି ପରସ୍ପରଙ୍କ ସହ ଧକ୍କା ଖାଇଲେ। ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ପଛକୁ ଗୁଡ଼ିଯାଇଲା; ତାହାପରେ ଆମେ ଓରାୟନ୍‌ର ଖୋଲା ସ୍ଥାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପରକୁ ଦେଖିପାରୁଥିଲୁ, ଯେଉଁଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ଆସିଲା। ପବିତ୍ର ନଗରୀ ସେହି ଖୋଲା ସ୍ଥାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତରିତ ହେବ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କମ୍ପିତ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଘଟଣାମାନେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଘଟୁଛି। ଯୁଦ୍ଧ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଅଫବାହ, ତରୱାର, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ଏବଂ ମହାମାରୀ—ଏମାନେ ପ୍ରଥମେ ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନଙ୍କୁ କମ୍ପିତ କରିବେ; ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଓ ତାରାମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ, କମ୍ପିତ କରିବ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଇଉରୋପରେ ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନଙ୍କର ଏହି କମ୍ପନ, କେହି କେହି ଯେପରି ଶିଖାନ୍ତି, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗର ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନଙ୍କର କମ୍ପନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କ୍ରୋଧିତ ଜାତିମାନଙ୍କର କମ୍ପନ।” Early Writings, 41.